Του Γιώργου Τσαντάκη

Επειδή αναγκαστικά ζούμε σε ένα περιβάλλον που επικρατεί ο χώρος και ο χρόνος, προκαλείται το ενδιαφέρον της μετακίνησης στον χώρο και τον χρόνο. Ως προς τον χώρο ο άνθρωπος θεωρεί ότι έχει πετύχει την ικανότητα της μετακίνησης, ενώ ως προς τον χρόνο ακόμη προσπαθεί και επιχειρεί κάτι τέτοιο.

Πολλές φορές δίνεται η δυνατότητα στον άνθρωπο, ενώ βρίσκεται σε ένα χρονικό σημείο, δηλαδή σε μια εποχή, να αναφέρεται σε γεγονότα που αφορούν ένα μελλοντικό χρονικό σημείο, δηλαδή μια μελλοντική εποχή.

Συνήθως αυτό αποκαλείται προφητεία. Η προφητεία δίνεται σε μια εποχή και η πραγμάτωσή της σε μια άλλη. Στο ενδιάμεσο η ανθρωπότητα βρίσκεται σε αναμονή και θα έπρεπε να βρίσκεται σε μια κατάσταση

προετοιμασίας που θα της επέτρεπε να αναπτύξει την

απαιτούμενη ικανότητα για υποδοχή και αποδοχή της εποχής της προφητείας. Από πλευράς συνθηκών είναι εντελώς διαφορετικές οι συνθήκες που επικρατούν στην ανθρωπότητα κατά τη εποχή που δίνεται μια προφητεία και εντελώς διαφορετικές όταν η ανθρωπότητα βρίσκεται εν μέσω της πραγμάτωσης και εκπλήρωσης της προφητείας.

Το ενδιαφέρον είναι στην περίπτωση πραγμάτωσης της προφητείας να γίνει αντιληπτή έγκαιρα και να υπάρξει η ανάλογη αντιμετώπιση από την ανθρωπότητα. Κατά το παρελθόν τα γεγονότα έχουν δείξει ότι η ανθρωπότητα συνήθως δεν είναι έτοιμη για να αποδεχτεί και να υποδεχτεί την πραγμάτωση της προφητείας. Αυτό φάνηκε και στην περίπτωση της εμφάνισης του Ιησού, για την οποία υπήρχαν προφητείες από

πολλά χρόνια πριν, αλλά με δυσκολία αναγνωρίστηκε και έγινε δεκτός στην εποχή του.

Πολλά είναι τα νέα που καθημερινά εμφανίζονται σχετικά με τις επιπτώσεις της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Ως επί το πλείστον το τελευταίο διάστημα τα νέα αυτά είναι άσχημα και αφορούν τις καταστρεπτικές συνέπειες της υπερθέρμανσης και της αύξησης της ποσότητας του διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα. Μέσα σε όλα αυτά ένα ακόμη ήρθε να προστεθεί στα προηγούμενα.

Συνήθως, όταν λέμε πράσινο εννοούμε αυτό που είναι φιλικό προς το περιβάλλον, αλλά , ως συνήθως, για να είμαστε ακριβείς θα πρέπει να ορίζουμε το σύστημα στο οποίο

αναφερόμαστε, διότι
όταν το πράσινο αναπτύσσεται στις περιοχές που δεν θα έπρεπε να υπάρχει τότε τα πράγματα αλλάζουν κατεύθυνση.

Τα νέα, λοιπόν, λένε ότι στις τούνδρες του βόρειου ημισφαίριου που μέχρι τώρα δεν υπήρχαν καθόλου ή υπήρχαν ελάχιστα δένδρα έχουν αρχίσει να εμφανίζονται δάση και το τοπίο να πρασινίζει. Κανονικά οι τούνδρες είναι περιοχές στον Αρκτικό κύκλο όπου η βλάστηση εμποδίζεται από τις χαμηλές θερμοκρασίες οι οποίες οδηγούν σε ένα μόνιμα παγωμένο έδαφος, με αποτέλεσμα πολύ
σύντομης διάρκειας περιόδους ανάπτυξης.

Τώρα στις περιοχές αυτές έχουν αρχίσει να αναπτύσσονται κωνοφόρα, εδώ όπου έχουν να αναπτυχθούν δένδρα πάνω από 1000 χρόνια.

Η περιοχή αυτή καλυμμένη για χιλιάδες χρόνια από το χιόνι αποτελούσε ένα φυσιολογικό ανακλαστήρα του ηλιακού φωτός με αποτέλεσμα να διατηρείται χαμηλή η θερμοκρασία του περιβάλλοντος. Η ίδια περιοχή μετά το λιώσιμο
των χιονιών απορροφά την θερμότητα με αποτέλεσμα να δίνεται η δυνατότητα ανάπτυξης ζωής.
Οι οικολόγοι και οι κλιματολόγοι ανησυχούν μπροστά σε μια τέτοια έκβαση των πραγμάτων στην περιοχή, μια ανησυχία που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει, αν δεν δει την άλλη πλευρά των πραγμάτων σύμφωνα με την οποία ένα νέο πεδίο ζωής εμφανίζεται σε ένα σημείο της Γης την στιγμή που σε άλλα μέρη της Γης η ζωή δεν βρίσκει πλέον καταφύγιο.

Μετά το 1900 κάποια είδη θαμνοειδών κωνοφόρων άρχισαν να αλλάζουν τον κορμό

τους και να παίρνουν μια πιο όρθια στάση αναπτύσσοντας έναν δυνατό όρθιο κορμό. Μετά την δεκαετία του 50 περισσότερο από 90 τοις εκατό των κωνοφόρων είχαν αναπτύξει όρθιο κορμό. Αυτή όμως είναι μια πολύ καλή συνταγή για την ανάπτυξη καθώς ο υψηλός κορμός επιτρέπει την επιβίωση του δέντρου στις περιόδους του χιονιού καθώς το μεγαλύτερο μέρος του βρίσκεται έξω από το χιόνι.

Όμως, εκτός από την πλευρά εκείνη σύμφωνα με την οποία η καταστροφή του περιβάλλοντος, global warming κλπ τείνουν να γίνουν ένα συνεχές και μόνιμο άγχος για εκείνους που προβληματίζονται για το μέλλον του πλανήτη αλλά και για το μέλλον της ζωής πάνω σε αυτόν, υπάρχει και μια άλλη διάσταση των πραγμάτων, αισιόδοξη και φωτεινή η οποία μέσα στην αγωνία μερικές φορές περνά σε δεύτερη μοίρα και δεν

εκτιμάται τόσο πολύ. Η πλευρά των πραγμάτων αυτή έχει να κάνει με μια άλλη θεώρηση, δεν θα την έλεγα τελεολογική αλλά θα την έβλεπα πολύ πιο κοντά σε μια φυσική διαδικασία που έχει σαν τελικό σκοπό της την συνέχιση της ζωής επάνω στον πλανήτη Γη. Η ανατολική παράδοση είναι αρκετά εξοικειωμένη με την καταστροφή μέσα από τον χορό του Σίβα ο οποίος στις περιδινήσεις του καταστρέφει ο,τιδήποτε συναντήσει στο πέρασμά του προκειμένου αυτό να περάσει σε μια νέα φάση δημιουργίας.

Έτσι μετά από κάθε καταστροφή μια καινούργια γέννηση και δημιουργία αναμένεται.

Ελπίδα θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε αυτή την θέση μέσα στα σκοτάδια και την

απόγνωση της ανθρώπινης ύπαρξης του σήμερα. Μια ελπίδα που πρέπει να την ενστερνιστούμε, να την βιώσουμε και να την αναστήσουμε μέσα μας, πριν αρχίσει να εγκαθίσταται στο εξωτερικό περιβάλλον.

Έτσι, λοιπόν, λέει ο Πήτερ Ντένωφ, σχετικά με το θέμα μας, «Όταν θα λειώσουν τα χιόνια και οι πάγοι και το νερό θα έχει πλημμυρίσει την Γη, μέσα από την λάσπη της θα φυτρώσουν τα ωραιότερα άνθη και τα καλύτερα καρποφόρα δένδρα. Το καλό θα προέρχεται από τους χειρότερους ανθρώπους. Ελάχιστη σημασία έχει αν το πιστεύετε ή όχι. Όταν ο Ήλιος λάμψει μ' όλες του τις δυνάμεις, οι χειρότεροι άνθρωποι θα έχουν την μεγαλύτερη αυταπάρνηση, θα είναι οι επιμελέστεροι στην εργασία, θα είναι οι ευαγγελιστές νέων ιδεών». *(451 από τις 900 σκέψεις του Διδασκάλου Petar Deunov εκδ. Κυβέλη, Αθήνα 1998).*

Η προσπάθεια για την σωτηρία του περιβάλλοντος, και γενικότερα της ζωής πάνω στον πλανήτη Γη, σίγουρα θα πρέπει να συνεχιστεί με όλους τους τρόπους που είναι δυνατοί για τον άνθρωπο την συγκεκριμένη στιγμή της ανθρωπότητας. Όμως δεν θα πρέπει να παραγνωρίζουμε και να αγνοούμε το γεγονός πως μια νέα συνθήκη αργά η γρήγορα θα έλθει να αντικαταστήσει την υπάρχουσα.

Μια τέτοια μεγάλη συνθήκη για τον πλανήτη, σε κάποιους θα φανεί ή και θα είναι πραγματική καταστροφή, για κάποιους άλλους θα είναι μια γέννηση ή αναγέννηση. Για όσους συμπαρασυρθούν μέσα στην δίνη των πραγμάτων και χάσουν την εικόνα από τα μάτια τους, θα έλθει το τέλος. Για εκείνους που μέσα από την παροδική περίοδο μετάβασης περάσουν στην άλλη όχθη μια γέννηση θα έχει συντελεστεί.